

இலங்கையில் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் கதைகளை நல்லூர் நாடகத்திருவிழா நாடகங்கள் தாக்கவன்மையுடன் வெளிப்படுத்துகின்றன

தேவநாயகம் தேவானந்த் அ. *

அ இதழியல் மற்றும் தொடர்புத் துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை- 600005, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Nallur Drama Festival Plays Energetically Performed the Stories of the People Affected by the War in Sri Lanka

Thevanayagam Thevananth a, *

^a Department of Journalism & Communication, University of Madras, Chennai-600005, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
thevananth@gmail.com

Received: 01-02-2022
Revised: 13-05-2022
Accepted: 06-06-2022
Published: 18-07-2022

ABSTRACT

Theatrical performances are not real, but a unique creation of real-life, It consists of two aspects, which are visual (Optical) and audible (acoustic). Both aspects take place in performing time and make a dramatic piece of real life. It is performed only for a limited time. It starts at a certain moment and then lasts and ends at another certain time. There is an actual real lifetime transformed as dramatic time. Then spectators are in real-time and dramatic time at the same time. In North Sri Lankan plays are produced by the stories of war-affected people. Since 2002, the Active Theatre Movement has brought many war-affected people's stories to the theatre. The personal story expresses the form of effective social relationships, and gives many meanings, because those stories are complex, interconnected, and contradictory, a story performed by the human body is an expression of cultural conflict. Active Theatre Movement worked with no of war-affected people's stories, like people who have been displaced and homeless for twenty years, struggling people resettled on their own lands after two decades, people suffering from war, not being able to live on their own lands, families lost their property and lives due to war, poverty, land becoming barren, deliberate people being evicted, etc. These factors influence the real life of North Srilanka. These stories have been the theme of the Tamil theatre in the last three decades. When conflict and oppression seem overwhelming, drama can offer hope. Tamil theatre relies on the real stories of the people. It allows people to imagine how struggles and situations can be overcome. This paper employed the Performance as a research method and take advantage of the author's direct observations and participation Information was also obtained from actors and spectators. The paper concludes that when performing their own stories were very powerful and presented with extraordinary energy even though they are non-actors.

Keywords: Srilankan Tamil Theatre, Theatre of Oppressed, People's Theatre, Actor's Stories

முன்னுரை

நாடக அரங்கு வாழ்க்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அது வாழ்க்கையின் ஒரு துண்டு, பார்வையாளர்களுக்கு முன்பாக வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றது, மனிதனின் படைப்புகளில்

முதன்மையானது (Wilson et al., 1994). உரையாடல், மற்றவர்களுடன் தொடர்புகொள்வது, அனுபவத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வது மற்றும் பிறரிடம் எதிர்வினையைத் தூண்டுவது ஆகியவை நாடகத்தின் அடிப்படைக் கூறுகள் ஆகும். ஒரு சமூகத்தின் தொடர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு கதையைச் சொல்வது, பின்பற்றுவது, விளையாடுவது மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் செயல்களைச் செய்வது மனித ஆன்மாவுக்கு மிகவும் முக்கியமானது, இது எல்லா இடங்களிலும் பண்பாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது.

அரங்கு பண்பாட்டைப் பயன்படுத்தி சிறிய, ஏழை மற்றும் குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த சமூகங்களை மேம்படுத்த முயல்கிறது. பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுக்கான உத்தியை வகுக்க உதவுகிறது அரங்கு பொழுதுபோக்கு சார்ந்ததாகவும் அறிவூட்டுவதாகவும் காணப்படுகின்றது (Mackey & Cooper, 2000). அரங்கு பல ஆண்டுகளாக ஒரு சக்திவாய்ந்த சமூக சக்தியாகப் பார்க்கப்பட்டு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது (Kerry, 2000). நாடகத்தின் கூட்டிணைவு என்ற பொது இயல்புதான் அதை ஒரு சக்திமிக்க வலுவான காரணியாக மாற்றியுள்ளது. தனிநபர் மற்றும் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் நாடகம் பொருத்தமான பங்கை வகிக்கிறது. நாடகத்தின் மூலம், சமூகத்தில் வெளிப்படையாக விவாதிக்க முடியாத ஆபத்தாக இருக்கும் பல உணர்வுபூர்வமான பிரச்சினைகளை ஆராய முடியும். கதாபாத்திரங்களின் வெளிப்பாடு மூலம், மக்கள் தங்கள் சொந்தக் குரலில் சாத்தியமில்லாத விடயங்களைச் சொல்லலாம். நாடகம் சமூகத்தில் முக்கியமான பங்கை வகிக்கிறது. எனவே ஒவ்வொரு சமூகத்தின் அன்றாட நடவடிக்கைகளிலும் நாடகம் இணைக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அது சமூகத்தில் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களுக்கான குரலாக செயல்படுகிறது.

நாடகம் என்பது சமூக ஈடுபாட்டின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி நிகழ்த்தும் கலையின் ஒரு பிரிவாகும்

அரங்கு வார்த்தைக்கு மதிப்பில்லாத கலை அது அனைவரையும் ஈடுபடுத்தும் திறன் கொண்டது. மக்களின் பரந்த அளவிலான பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபடும் உத்வேகத்தைக் கொடுக்கிறது. வளர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட நாடகத்தின் ஒரே நோக்கம் பார்வையாளர்களுக்குள் உணர்ச்சியைத் தூண்டுவது, அது முன்னுக்குக் கொண்டுவரும் சிக்கல்களைப் பற்றி ஆழமாகப் பகுத்தறியும்படி அவரை வற்புறுத்துவது ஆகும்.

நாடகம் என்பது நடிப்பு கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் வழியாக செயலை சித்தரிக்கிறது. இது செயல், மோதல்களை சித்தரிக்கிறது. நாடகம் அதனது நோக்கத்தை கதாபாத்திரங்களின் நடிப்பு வழியாக வெளிப்படுத்துகிறது. உரையாடல்கள் வடிவில் செயலை உருவாக்குகின்றன, செயல்கள் நிகழ்வுகளை விவரிக்கின்றன. நாடக உரையாடல் ஒரு செயலின் விளைவாகவும் மற்றொரு செயலுக்கான காரணமுமாகும்.

நாடகமும் வாழ்க்கையும் பெரும்பாலும் ஒன்றை பிரதிபலிக்கின்றன. இருப்பினும் வேறுபடுகின்றன. சமூக வாழ்க்கையை விவரிக்க நாடக உருவகங்கள் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (Bower, 1979). நாடகத்தன்மை 'நிஜ வாழ்க்கையில்' நுழைகிறது. 'நிஜ வாழ்க்கை' நாடகத்தில் இருக்கிறது. அன்றாட வாழ்க்கைச் செயல்களால் இது பெரும்பாலான பண்பாட்டு அறிவு செயல்களில் சேமிக்கப்படுகிறது சிலர் அரங்கைச் செய்கிறார்கள் ஆனால் எல்லாமே 'அரங்கு' தான் எல்லோருக்கும் 'செயலில்' ஒருவரை அவதானிக்கும் திறன் உள்ளது (Boal & Epstein 1998).

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுதலையை அடைவதற்கும் சமுதாயத்தில் தங்கள் பங்கை விமர்சன ரீதியாக விலக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் இருந்து உருவாகிறது. ஆனால் சமூக மாற்றத்தையும் அடக்குமுறையிலிருந்து விடுதலையையும் பெறுவதற்கு நாம் நாடகத்தைப் பயன்படுத்தலாமா? அரங்கின் சாத்தியமான செயலியக்கம் என்ன? ஒரு இலட்சிய இலக்கை எந்த அளவிற்கு அடைய முடியும்? என்ற கேள்விகள் உண்டு. பல்வேறு அரங்க வடிவங்கள் மனிதகுலவிடுதலைக்காக செயற்படுகின்றன. அதில் பிரயோக அரங்கும் ஒன்று. பிரயோக அரங்கு என்பது அரங்கை பாரம்பரியமற்ற முறையில் பயன்படுத்துவதாகும். இது மனித ஆக்கிரமிப்பில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர விரும்புகிறது. நேரடி பங்கேற்பு மூலம் எல்லைகளுக்கு அப்பால்

செயல்படுகிறது. அரங்கு வெளிகள் மற்றும் பார்வையாளர்களின் பங்கேற்பை உள்ளடக்கியது. இங்கு ஒடுக்குமுறையை அகற்றுவதற்கும் அதிகாரம் செலுத்துவதற்கும், உத்திகளை உருவாக்குவதற்கும், மக்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள அரங்கு உதவுகிறது. அன்றாட வாழ்க்கை எதிர்கால சவால்களுக்கு தங்களைத் தயார்படுத்த உள் மற்றும் வெளிப்புற ஒடுக்குமுறையை உடைக்க. அரங்க முறைகள் பல்வேறு ஒடுக்கப்பட்ட குழுக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நிஜக் கதைகளை வெளிப்படுத்தும் செயல் திறன் அரங்க இயக்கம்

‘நாடகத்தின் முக்கிய நோக்கம் மக்களின் கதைகளைச் சொல்வதாக இருக்க வேண்டும்.’ என்ற அடிப்படை நோக்கத்தினடிப்படையில் 2002 ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கை நல்லூரைத் தளமாகக் கொண்டியங்கும் செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் நாடக நடவடிக்கைகளால் யுத்தகால அவலங்களை வெளிப்படுத்தும் பல கதைகளை மேடைக்குக் கொண்டு வந்தது. “தனிப்பட்ட கதை செயல்திறன் மிக்க சமூக உறவுகளின் வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது பல அர்த்தங்களைத் தருகிறது இந்தக் கதைகள் சிக்கலானவை ஒன்றோடொன்று முரண்பாடானவை. ஒரு கதையின் மூலம் சொல்லப்படுவது பண்பாட்டு மோதல்களின் வெளிப்பாடாகும் (Langellier, 1999). இருபது ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக இடம்பெயர்ந்து வீடுகள் இல்லாமல் வாழ்ந்த மக்களின் கதைகள், நிலங்களில் வாழ முடியாமல் துன்பப்படும் மக்களின் கதைகள், போரினால் உடமைகளையும் உயிர்களையும் இழந்த குடும்பங்களின் கதைகள், வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள், நிலம் தரிசாகி விளையமறுப்பது, வளமான மனிதர்கள் வேண்டுமென்றே நாட்டிலிருந்து அகற்றப்படுவது, இராணுவமயமாக்கல், அரசியல்வாதிகள் மக்களை ஏமாற்றுவது, மக்களின் பெயரில் அதிகாரிகளின் கொள்ளை, அநீதிகள் போன்ற கதைகள் பல ஆண்டுகளாக செயல் திறன் இயக்கத்தின் நாடகக் கருப்பொருள்கள். இந்தக் கதைகள் வடஇலங்கையின் தமிழ் அரங்கின் கருப்பொருளாகவும் உள்ளன. நெருக்கடிமிகுந்த மிகுந்த சூழலில் நாடகம் நம்பிக்கையை வழங்க முடியும். பதட்டங்களையும், பாதகமான சூழ்நிலைகளையும் எவ்வாறு மாற்ற முடியும் என்பதை மக்கள் கற்பனை செய்ய நாடகம் வெளிதருகிறது (Thevananth, 2020).

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு உலகம் முழுவதும் வீதிகள், வயல், பள்ளிகள், தேவாலயங்கள், சிறைச்சாலைகள், மக்கள் கூடும் இடங்களில் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இது 1960 களில் பிரேசிலிய இராணுவ சர்வாதிகாரிகளின் காலத்தில் ஒகஸ்ரா போவால் அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது அவர் 1971 இல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார் அவர் அர்ஜென்டினாவிற்கும் பின்னர் பிரான்சிற்கும் நாடுகடத்தப்பட்டார். ஐரோப்பாவில் பொலிஸ் அரசு இல்லாத போதிலும் ஐரோப்பாவின் மக்களைப் பாதித்த அவர்களின் “தலையில் உள்ள போலீசார்” பிரச்சினையாக இருந்தார்கள் உள்நாட்டு ஒடுக்குமுறைக்கு தீர்வு காண போல் ரெயின்போ ஆஃப் டிசைரை உருவாக்கினார் (Boal & Epstein 1990).

ஒடுக்குமுறையை உரையாடலைக் காட்டிலும் தனிமொழி அடிப்படையிலான ஒரு சக்தியாக மாறும் என்பதை ஒகஸ்ராபோல் வரையறுக்கிறார் (Blatner & Wiener, 2007). பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தின் செயல்பாட்டின் மூலம் செயலில் உருமாறும் முகவர்களாக மக்கள் தங்கள் பங்கை மீட்டெடுக்கின்றனர் (Freire 1970).

மாற்றத்தின் இந்த செயல்திறன்மிக்க இயற்பியலுக்குத் தயாராவதற்கு நடிகர்கள் உடலை இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட எதிர்வினைகள் சைகைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆகவே, போவால் சமூக உளவியல் சார்ந்த பிரச்சினைகள் குறித்து உரையாடல் நாடக உருவங்களை பயன்படுத்துகிறார். யதார்த்தத்தை விட பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலம் உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறார். தாம்சனின் கூற்றுப்படி “அழகுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் சக்தி. அது அரசியல் சக்தியைக் கொண்டுள்ளது”.

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் (2002) கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக நாடகங்களை மேடையேற்றுகின்றது. அந்த நாடகங்கள் கலைஞர்களின் சொந்த கதைகளுடன் அடிப்படையாக தயாரிக்கப்பட்டன. ஒரு வகையில் இந்த நாடகங்களில் பெரும்பாலானவை மிகவும் துன்பகரமானவை, வெளிப்பாட்டில் உணர்ச்சிமிக்கவை. பார்வையாளர்களை உணர்ச்சிவசப்படவைப்பவை. இந்த உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலை ‘பொது வெளிப்பாடு’ காரணமாக பார்வையாளர்களை ஈர்க்கிறது. தமது சுய

கதைகளோடு பங்குகொள்வோர்; பலவிதமான வியத்தகு பாத்திரங்களை, படைப்புக்களை உருவாக்க முடிகிறது. இது அவர்களின் சொந்த வாழ்க்கையில் தாம் வகிக்கும் வகிபாகங்களை வலுப்படுத்த உதவுகிறது (Langley, 2006). நிகழ்த்தப்படும் ஆற்றுகை அதன்வழி பார்வையாளர்கள் ஒரு உருவகத்தைக் கண்டுபிடித்து அதை ஆராய்ந்து பின்னர் அவர்களின் அனுபவத்தை இணைப்பதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கை, உறவுகள் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள பிரச்சினைகளைக் கருத்தில் கொள்ளலாம். உண்மையில் இது தனிப்பட்ட விழிப்புணர்வு நிலையை ஊக்குவிக்கிறது. இது பார்ப்போரிடம் மன அமைதி அல்லது மேம்பட்ட செயல்பாட்டை நிறுவுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும்.

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் பல அரங்கச் செயல் திட்டங்களை செயல்படுத்தியது. இதில் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் பல தமிழ் சமூகத்தில் பாலின பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தி செயல்பட்டன. பாலியல் பலாத்காரம், இளவயதுக் கர்ப்பம், வீட்டு வன்முறை, வேண்டப்படாத திருமணம், பிற பாலின பிரச்சினைகள் போன்ற உணர்ச்சிகரமான தலைப்புகள் மிகவும் நெருக்கமாகவும் கவனச்சிதறல்களில்லாமலும் நாடகங்களில் கையாளப்பட்டன. இங்கு, நடிகர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும் தரிசனங்களையும் பார்வையாளர்களிடம் திணிப்பதில்லை ஆனால் பார்வையாளர்கள் தங்களுக்கு எது பொருத்தமானது, எது பொருத்தமில்லை என்பதை விளக்குவதற்கு அனுமதிக்கின்றனர். இந்த வழியில் பெண்கள் தங்கள் நடத்தை அல்லது சிந்தனை முறை குறித்து தீர்மானிக்கிறார்கள். சிந்தனை வழியை திணிக்காமல் மெதுவான மனநிலையை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாக ஆற்றுகை அமைகிறது.

அரங்கு மூலம் கருத்துக்களை கடத்துவது இலகுவான பணியாகக் காணப்படுகிறது. இதன் காரணமாக கருத்துக்கள்; வழங்கப்படும்போது அவை ஒரு நல்ல ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவை பார்வையாளர்களுடன் முரண்படாத வகையில் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சரியான தீர்வுகளையும் மேலும் கருத்துகளையும் பரிந்துரைக்க வேண்டும். ஆழ்ந்த உணர்வுகளின் வெளியீடு முதலில் புலன்களையும் ஆன்மாவையும் சுத்திகரிக்கும் பொருளைக் கொண்டிருந்தது. உரையாடலில் இருந்து மறக்கப்பட்ட விடயங்கள், பேசத் தயங்கிய விடயங்கள், குறிப்பாக பொருடன் தொடர்புடைய விடயங்களை செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் நாடகங்களின் கருப்பொருளாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை மக்களுக்கு வழங்கினர். சொல்லாத விடயங்களைப் பற்றி பேச அவர்கள் எப்போதும் துணிந்தார்கள் எனலாம் (Thevananth, 2020).

இது கடினமான நாடக பயிற்சியின் விளைவாகும். இந்தப் பயிற்சியால் நடிகர்கள் நாடக சிகிச்சையாளர்கள் ஆகிறார்கள். இந்தச் செயல்முறையை முழுமையாக புரிந்துகொள்வதற்கும், அவர்களின் சொந்த பிரச்சினைகளை உண்மையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கும் நாடக சிகிச்சை வழிமுறைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நாடக அணுகுமுறையின் சாராம்சம் என்னவென்றால் எந்தவொரு நாடகத்தையும்; ஒரு நபர் ஒரு வாழ்க்கை நெருக்கடியிலிருந்து விடிவிப்பதற்கு அல்லது தனிப்பட்ட வளர்ச்சியை எளிதாக்குவதற்கு ஒரு ஊடகமாகப் பயன்படுத்தலாம் (Langley, 2006). அரங்கு மனிதனின் உருவாக்கத்திலிருந்து பார்வையாளர்களுக்கு முன்பாக வாழ்க்கையின் பிரதிநிதித்துவம், வாழ்க்கையின் ஒரு துண்டு அல்லது வாழ்க்கையின் சாயல் என பலரால் விவரிக்கப்படுகிறது (Wilson et al., 1994).

காலத்தின் வெளிப்பாடாக நல்லூர் நாடகத் திருவிழா

நெருக்கடிக்குள் வாழ்கின்ற மக்கள் ஒன்று கூடி அரங்க வெளியில் தம்மனதின் தளைகளை உடைப்பதற்கு அல்லது சற்று இறைக்கி சுமைத்தணிவைப்பெறுவதற்கு அரங்கு நிகழ்கின்ற இடம் மிக முக்கியமானது. இதற்கான புதிய அரங்க வெளியின் தேவையும் கண்டுபிடிப்பும் அவசியமாகிறது. இது வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்கு உதவுவதாக அமையமுடியும். இந்தத் தேவையின் பொருட்டு உருவானது தான் செயல் திறன் அரங்கத்தின் அரங்க வெளியும் நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவும் எனலாம் (Thevananth, 2020).

நல்லூர் நாடகத் திருவிழா 2013ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. முதலில் ஒரு பகிரங்கமான இடத்தில் நடக்கிறது. முத்திரைச் சந்தியில் கிட்டு பூங்கா அமைந்திருந்த இடத்தில்

இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றது. முதலில் இதற்கு 'திறந்த வெளி நாடகத் திருவிழா' என்று பெயரிடப்பட்டது. இதில் மூன்று வட்டங்களை இரண்டு பாலங்களால் இணைக்கின்ற புதிய அரங்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இது மரத்தால் செய்யப்பட்டது. பின்னர் நல்லூர் குறுக்கு வீதியில் அதே வடிவ அரங்கு நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்டு 2014 ஆண்டு நல்லூர் நாடகத்திருவிழா நடைபெற்றது. இன்று வரை அதே அரங்கில் இந்த நாடக விழா தொடர்ந்து நல்லூர் திருவிழாக்காலத்தில் நடைபெறுகின்றது. இந்த மேடையில் இதுவரை ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

இதில் பல வகை நாடக வடிவங்களில் வருடாந்தம் பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுகின்றன. இது பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியே ஒரு நாடக அரங்குக்கான பரிசோதனையாகவும் நோக்கப்பட்டதக்கது. இங்கு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தனிநபர் கதைகள் பலவேறு நாடக வடிவங்கள் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை ஓரூர் அரங்கு (SOLO Theatre) நவீன அரங்கு (Modern Theatre) வேடமுக அரங்கு (Fullmask Theatre) விழிப்புணர்வு அரங்கு (Awareness Theatre) போன்றனவாக அடையாளப்படுத்தலாம்.

இங்கு நடைபெறும் நாடகங்களை இந்த வடிவம் சார்ந்தது என்று திட்டவட்டமாக வரையறுக்க முடியாது. அது பல வடிவங்களில் இருந்து தனக்கானதை பெற்று தனித்துவமாக துலங்குவதாகும். இதனால் வடிவம் சார்ந்து நோக்கும் போது வடிவத் தூய்மைசார்ந்து நோக்கத் தேவையில்லை.

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் மேடையேற்றப்படும் பல்வேறு நாடக வடிவங்கள் சார்ந்த நாடகங்கள் பார்ப்பவர்களுக்கு அறிவூட்டுவதாக அறிவுறுத்துவதாக ஒரு கலாவனுபவமாக அமைகிறது எனலாம்.

"செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தினுடைய மேடையில் பல்வேறு விதமான நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டதைப் பார்க்கும் போது தெரியாத பல விடயங்களை அறிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. அதுமாத்திரமல்லாது யதார்த்தமான பிரச்சினைகளை மக்களுக்கு விளங்கிக் கொள்ளத்தக்கதாக நாடகங்கள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. நாடகங்கள் எடுத்துக் கொண்ட விடயத்தை வெளிப்படுத்திய விதமானது வெவ்வேறு பாணிகளாக இருந்தது. யதார்த்தமான நாடகங்கள் சாதாரண மக்களின் பிரச்சினைகளை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. போருக்குப் பின்னரான நிகழ்வுகளை உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது." இது நாடக விழாவில் பங்கு கொண்ட திரு. செந்தூரனின் கருத்து.

"வேடதாரிகள் போல குழு நாடகங்கள் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால் தனிநாடகங்கள் சோக உணர்வை காட்டுகின்றன. சிறுவர் நாடகங்கள் மிகவும் நன்றாக உள்ளன. உடை அலங்காரங்கள் மற்றும் இயற்கையான அலங்காரம் அழகாக இருக்கும். சமூகத்திற்கு நல்லதொரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடியதாக இந்த நாடகங்கள் உள்ளன. நடைமுறை யதார்த்தத்தை விளக்குகின்றன. நல்லூர் நாடகத்திருவிழா சிறுவர்கள் அதனை இரசித்துப் பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. முதியவர்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுப் பிள்ளைகள் கைவிடப்பட்ட நிலைமையை ஏகாந்தம் என்ற நாடகம் விளக்குகிறது. வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கும் இளைஞர்களை ஏமாந்து போகாதபடி இந்த நாடகங்கள் நல்ல விழிப்புணர்வைக் கொடுக்கும் என்பதில் எதுவிதமான ஐயமும் இல்லை." இது நாடகவிழாவிற்கு வந்திருந்த பார்வையாளரான அபிராமி ரவீந்திரனின் கருத்தாகும்.

ஓரூர் அரங்கு

'தனிநடிப்பு' என்று பொதுவாக அழைக்கும் வார்த்தைகளை அதிகம் நம்பி ஆற்றுகை செய்யும் நாடக வடிவம் ஒன்று இருந்தது. இதன் விரிவாக்கமாக தனியொருவர் மேடை வெளியில் அரங்க மூலகங்களைப்பயன்படுத்தி ஆற்றுகை செய்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டது ஓரூர் அரங்கு எனலாம். பொதுவாக தனியொருவர் நடிப்பதென்பது வெறும் பேச்சுக்களும் வார்த்தைகளும் மட்டுமே

என்று இருந்து வந்த சூழலில் அரங்க மூலகங்களைப் பயன்படுத்தி நிகழ்த்தப்படும் ஆற்றுகைகள் பார்ப்போருக்குப் பெருவியப்பாக இருந்தன.

கடலில் கிடந்த பெருமூச்சு, நவீன நல்லதங்காள், நான் தொலைத்த சைக்கிள், வேடங்கட்டும் பட்டதாரி, நிறம் மாறும் சீருடைகள், தாலி, மரணச்சான்றிதழ், மருந்துக்குப் போராட்டம், பத்து ரூபா, பயணங்களின் வலிகள்; வலிகளின் விளிம்பில், தந்தை பாசம், மீள்விசாரணை, அடையாளம் போன்ற பல தனியாள் நாடகங்கள் நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் மேடையேற்றப்பட்டன.

குறிப்பாக 'மரணச்சான்றிதழ்', 'தாலி', 'மருந்துக்குப் போராட்டம்' போன்ற நாடகங்கள் தனிநபர் கதைகளாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டன. இந்த நாடகத்தைப் பார்த்த வேலுமகளின் கருத்து இதற்கு சான்றாகும். 'தனியாள் நாடகம் மிகவும் நன்றாக இருந்தது. கடந்தகால சம்பவங்களை மறக்காத வண்ணம் மீளவும் இதனை மீட்டுப்பார்க்க ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. எமது சமூகத்தை முன்னேற்றுவதற்கு நாடகத்தின் மூலம் இயலுமையிருக்கும். தற்போது நடந்த நவீன 'வேடதாரிகள்' குழு நாடகம் பட்டதாரிகள் என்கிற வகையில் அரசாங்க உத்தியோகத்தைத்தான் தேடுகின்ற சமூகத்திற்குப் பதிலாக எங்களுடைய நிலத்தைப் பயன்படுத்தி எங்களை வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கைகள் வளர்கின்றன'.

இதே போன்று நாடகங்களைப் பார்த்த திரு ஞானக்கந்தனின் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது. "நல்லூர் நாடகத்திருவிழாவில் ஓராள் ஆற்றுகைகள் உண்மையில் கடினமான விடயம். அந்த வகையில் அதிக அளவில் தங்களுடைய வெளிப்பாடுகளை உணர்ச்சிபூர்வமாகவும் சைகைகளாகவும் வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவை அதிகமாக உள்ளது. நடைபெற்ற 'மருந்துக்கு போராட்டம்' ஓராள் நாடகம் சமூக யதார்த்தத்தில் எது முக்கியம் எது அவசியம் என்று தெரியாமல் நடந்து கொள்கின்ற பாங்கிற்கு சவாலாக விளங்குகிறது. எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் தொட்டுச் சென்றிருக்கின்றது 'மரணச் சான்றிதழ்' என்ற நாடகம் உறங்கி கிடக்கின்ற உணர்வுகளை நிச்சயமாக தட்டி சென்றுள்ளது. தனியாள் அமைப்பாக அமைந்திருந்தாலும் கூட கருத்து வெளிப்பாடுகள் சம்பவங்கள் இன்று அதனுடைய தேவைகள், அர்த்தங்கள் மனதிலே நாங்கள் சுமக்கும் உணர்வுகள் இன்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அந்த உள்ளத்திலுள்ள உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கின்றதாக எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் தொட்டுச்சென்றதாக அமைகின்றது. இன்றைக்கு இது ஒவ்வொரு சந்திக்கு சந்தி நாங்கள் இந்த மக்களுக்கு இந்த உணர்வுகளை ஊட்ட வேண்டிய நாடகமாக இது அமைகின்றது'.

'கல்லறைக் கவிதைகள்' உண்மையிலேயே நாங்கள் பல பேச்சு வார்த்தைகளைக் கண்டு ஒத்திவைக்கப்பட்ட தீர்வுகளுக்கு தீர்வு பொதிகளை தருவதாக ஏமாந்துள்ளோம். இதனை நாடகம் காட்டி நிற்கிறது. சமூகத்திற்கு நல்லதொரு செய்தியை சொல்ல வேண்டியுள்ளது. அதற்கு நாடகம் நல்ல ஊடகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது." என்று யோசப்பாலா குறிப்பிடுகிறார்.

தனியொருவராக மேடையில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற ஆற்றுகை பலரின் மனதில் ஆழமான பதிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. "மரணச்சான்றிதழ் தனி நடிப்பு மிக மிக உன்னதமாக இருந்தது அதை பார்த்த என் கண்களில் கண்ணீர் வர வைத்தது அந்த நடிப்பின் உச்சமே." இது வினோதா விஜயசுந்தரத்தின் கருத்தாகும். இதே போன்று தன்னார்வத் தொண்டுப் பணியாளரான மது அவர்களின் கருத்தும் முக்கியமானது. "நாடகங்கள் மூலம் நல்ல கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லமுடியும் என்ற கருத்து எனக்குள் உள்ளது. அந்த வகையில் இந்த முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது. ஓராள் அரங்கு நல்ல செய்திகளை சமூகத்திலே விதைத்திருக்கும் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. இந்த முயற்சிகள் மேலும் வளர வாழ்த்துக்கள்". என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

நவீன மோடிமை அரங்கு

நவீன மோடிமை நாடகத்திற்கு தெளிவான வரையறையைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. நல்லூர் நாடகத்திருவிழாவில் மேடையேற்றப்பட்ட வேடதாரிகள், கல்லறைக்கவிதைகள், வெண்மை

எழில், கருப்பைத்தறுக்கணிப்பு, வெப்பக்குடுவை, வீடு பேறு, தூவானம், போன்ற நாடகங்கள் இதற்குள் அடக்குகின்றன.

‘வேடதாரிகள்’ நாடகம் எள்ளலும் நகைச்சுவையும் கலந்ததான சுவையைக் கொடுகின்றது. இது ஒரு கேலிச்சித்திரம் போன்று அமைந்திருக்கிறது. நகைச்சுவை இருக்கின்ற அதே நேரம் ஆழமான கருத்துக்களும் விமர்சனங்களும் எள்ளி நகையாடும் பண்பும் காணப்படும்.

“நிலத்தின் மீது உள்ள பற்று எவ்வாறு திட்டமிட்டு இல்லாது செய்யப்படுகிறது என்பதை வேடதாரிகள் நாடகம் வெளிப்படுத்துகிறது. மனிதன் நுகர்வுப்பண்டமாக்கப்படுகிறான் என்று பட்டதாரிகள், அரசில்வாதிகள், நிலத்தில் பற்றுள்ளோர் என்ற மூன்று சமூகக் கூட்டுப் பாத்திரங்களின் ஊடாட்டத்தினூடாக வெளிக்காட்டப்படுகிறது. இலங்கையின் ஆரம்பக்கல்வியும் உயர்கல்வியும் தனித்துவமானதாக இல்லாததால் பல்தேசியக் கொம்பனிகளின் ‘மூளைச்சலவைக்கு’ எடுபடுகின்ற மனித வளத்தையே உற்பத்தி செய்கிறது என்பதை விமர்சனரீதியாகவும் நகைச்சுவையாகவும் நாடகம் வெளியிடுகிறது (Thevananth, 2020). இந்த நாடகம் சிலரை மகிழ்ச்சிப்படுத்திய அதே நேரம் வேறு சிலரை ஆத்திரப்படுத்தியது. இந்த நாடகத்தை நடிக்க சிலர் பயப்பட்டார்கள். தமக்கு அரசியல்வாதிகளால் ஏதாவது பாதிப்புகள் வரலாம் என்று அஞ்சினார்கள். ஆனால் வேறு சிலர் தமக்கு நேர்ந்த அநீதியை வெளிகாட்டுவதற்கான அரிய சந்தர்ப்பமாகக் இதைக் கருதி நாடகத்தில் விருப்பத்துடன் பங்கு கொண்டார்கள்.

அதே வேளை நாடகத்தைப்பார்த்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தமது குற்ற உணர்வை வெளிப்படுத்தினர். யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழிவளத்துறையைச் சார்ந்த மாணவி கௌதமியின் கருத்து இதனை வெளிப்படுத்தியது. “உண்மையிலேயே பட்டதாரிகளுக்குப் படித்துக்கொண்டிருக்கும் நாம் மிகுந்த வலிகளை உணர்ந்தோம். எங்களுக்கு எதிர்காலத்திலும் இவ்வாறு ஏற்படும் என்பதனை நாடகம் உணர்த்துகிறது. பட்டதாரிகள் அனுபவிக்கும் அதே வலிகளை எங்களாலும் அனுபவிக்க முடிகின்றது. இனியும் இவ்வாறான வலிகளை எதிர்நோக்கப்போகிறோம் என்கின்ற ஆழ்ந்தவொரு வலியை உணரக்கூடியதாகவுள்ளது. நாடகத்தில் நடித்த அனைத்துக் கதாபாத்திரங்களும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. சமகாலத்தில் நிலவுகின்ற படித்த பட்டதாரிகள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகளை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு உள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. கலைஞர்கள் தத்தம் பாத்திரங்களை செவ்வனே செய்தனர். குறிப்பாக அரசியல்வாதியாக நடித்த கலைஞர் பாராட்டுக்குரியவர்.” என்று கூறினார்.

இதே போன்று நாடகத்தைப் பார்த்த எம். எஸ். அன்பழகன் “நல்ல நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது தனி நாடகங்கள் நன்றாக இருக்கிறது. வேடதாரிகள் நாடகத்தில் வேலையில்லாத பட்டதாரிகளின் வேதனைகளைப் பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளது. சமூகத்தின் பிரச்சனை சரியாக விளங்குவதுடன் அவற்றைப் பார்க்கும் போது சிந்தனைகள் சிறப்பு அடைகின்றன.” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

கல்லறைக்கவிதைகள் நாடகம் மிக உணர்ச்சி மேலீட்டோடு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகமாகும். இதன் உரையாடல்கள் கவிதை நடையில் அமைந்துள்ளன. நாடகத்தின் கருப்பொருள் காணாமற்போனோர் பிரச்சனையாகும். இந்த நாடக முடிவில் ‘பேசாப்பொருளை பேசுகிறீர்கள்’ என்று ஆற்றுகையாளர்களின் கரங்களைப் பற்றியோர் அனேகர். அவர்கள் வார்த்தைகளால் பேசியதைவிட கண்களாலும் தொடுகைகளாலும் பேசியவைகளே அதிகம். இந்த நாடகத்தில் உறவுகளைத் தொலைத்து நிற்பவர்கள் தங்கள் உறவுகளைத் தருமாறு சாவுக்கடவுளான ஜெமனிடம் வேண்டுகிறார்கள். ஜெமன் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக பாராளுமன்றத்திலும் ஐ. நா சபையிலும் ஒழிந்து கொள்கிறான். அவை அவனைப் பாதுகாக்கின்றன. இருப்பினும் ஆன்மாக்களைச் சாகடிக்க முடியாது அவை நீதி வேண்டி உயிர்க்கும் என்பதை நாடகம் வெளிப்படுத்துகிறது.

வெண்மை எழில் நாடகமும் கல்லறைக்கவிதை நாடகம் போன்றே அதே படிமுறையில் தயாரிக்கப்பட்டது. முதலில் படிமங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவை தொகுக்கப்பட்டு நாடகமாக்கப்பட்டது. புங்குடூரில் பாடசாலை மாணவி கூட்டு வண்புணர்வின் பின் கொலைசெய்யப்பட்ட சம்பவம் பலரையும் பாதித்தது. புனிதமான பாடசாலை சீருடையை மதிக்கமுடியாதவிற்கு சமூகம் காட்டுமிராண்டிகளாகிவிட்டதா? ஏன்ற கேள்வியில் நாடகத்தில் ஈடுபட்டவர்களிடம் எழுந்தது. இதன்

விளைவு தான் 'வெண்மை எழில்' நாடகம். இன்றைய சமூகப்பிறழ்வுகளுக்கு அடிப்படையாக போரின் விளைவுகளையே பார்க்க முடியும். யுத்தத்தில் இழந்த மனிதப் பண்பை சமூகக்கட்டமைப்பை மீள கட்டியெழுப்பதல் வேண்டும் என்ற ஏக்கமாக இந்த நாடகம் அமைந்திருக்கிறது.

வேடமுக அரங்கு

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் அறிமுகமான நாடக வடிவங்களில் ஒன்று முழு வேடமுக நாடகம் ஈழத்து நாடகப்பண்பாட்டிற்கு புதியவரவாக அமைந்துள்ளது. இந்த நாடகம் மிக மென்மையான எளிமையான கதையொன்றைச் வெளிப்படுத்தியது. ஆனால் அதனைப் பார்த்த பலர் கண்ணில் கண்ணீர் மல்க பார்த்தார்கள். விம்பி, விம்பி அழுதார்கள். நெஞ்சு கனத்து விட்டது என்று தேம்பினார்கள். ஒரு சிலர் மூச்சு முட்டுகிறது என்று அரங்கை விட்டு வெளியேறிச் சென்றார்கள். வேறு சிலர் நாடகத் தயாரிப்பாளர்களிடம் ஓடிவந்து 'நாங்கள் மகிழ்வாய் நாடகம் பார்க்க வந்தால் நீங்கள் கவலை தரும் நாடகங்களைப் போடுகிறீர்கள்' என்று கடிந்து கொண்டார்கள் (Thevananth, 2020). இந்த நாடகம் சிறுவர்கள் பலரை கவர்ந்தது தான் அதிசயம்.

ஈழத்தின் தமிழ் பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற ஒரு சமூக அவலம் பற்றியே நாடகம் பேசுகிறது. யுத்தம் காரணமாக தமது இளம் பிள்ளைகளின் உயிரைப்பாதுகாப்பதற்காக அவர்களின் சுபீட்சமான எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு தனித்திருக்கின்ற முதியவர்களின் பிரச்சினையை ஏகாந்தம் நாடகம் பேசுகிறது. ஒரு வயோதிபுக்கும்பம் நாடகத்தின் மையக்கருவாக அமைந்துள்ளது. இவர்களின் நினைவுகளில் தங்கள் பேரக்குழந்தைகளை தலாட்டுவதும் கொஞ்சுவதுமான நினைவுகள் வந்து போகின்றன. பிள்ளைகளோடு மெய்நிகர் வெளியில் உரையாடுவதில் மனநிறைவடைகிறார்கள். இவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு வெளிநாட்டிலிருக்கும் பிள்ளைகள் வேலையாள் ஒருவரை இணைய விளம்பரத்தினூடாக ஒழுங்கு செய்கிறார்கள். அவரின் வரவால் முதியவர்கள் ஆறுதல் அடைகிறார்கள். பின்னர் ஒருவர் இறந்து போகமற்றவர் தனித்து விடப்படுகிறார். ஏகாந்தம் குடிக்கிறது. பிள்ளைகளின்றி வேலையாளில் தங்கி வாழ்கின்ற அவலமும் நாடகத்தில் காட்டப்படுகிறது. நான்கு பாத்திரங்களை மட்டுமே கொண்ட இந்த நாடகம் நிகழ்த்து களத்தில் ஒரு பெருங்காட்சிப் பெறுமானத்தையும் கொடுத்திருந்தது.

"ஏகாந்தம் நாடகம் முதியோர் வாழ்க்கையை சரியான முறையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. முதுமையில் எல்லாரும் உடைந்துபோய்விடுவோம். தனிமையில் உறவுகளைத்தேடும் பல வயோதிபர்களின் ஏக்கங்களை இது வெளிப்படுத்துகிறது. உறவுகள் இல்லாது கைநடுக்கத்துடன் ஏங்குகின்ற பொழுதுகளை வெளிப்படுத்த இந்த ஏகாந்தம் வாய்ப்பளித்துள்ளது. செயல் திறன் அரங்கத்திற்கு பாராட்டுக்கள் மற்றும் வாழ்த்துக்கள்." இது பண்டத்தரிப்பிலிருந்து நாடகம் பார்க்க வந்திருந்த கமலராணியின் கருத்து. "வயோதிபர்கள் கடைசிக்காலத்தில் மனமுடைந்து போகும் நிலைக்கு சென்றுவிட்டார்கள். அவர்களை ஆற்றுவதற்கு யாருமில்லை. மிகவும் மனமுருகுகின்ற விதத்தில் இந்த நாடகம் அமைந்துள்ளது. வயோதிபர்கள் படுகின்ற வேதனைகளைப் பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. மனதில் பாரத்தினை குறைத்துள்ளது." நாடகம் பார்க்க வந்திருந்த வயோதிபர் ஒருவரின் கருத்தாகும்.

இதே போன்று தயானேசன் குறிப்பிடுகின்ற போது "இவை வாழ்க்கை சம்பவங்களை மீட்டுப் பார்க்கத் துணைபுரிகின்றன. யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையை உண்மையாகவே பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. ஒவ்வொருநாளும் வந்து போகிறேன். சிறுவர் நாடகங்களை பார்த்தால் எங்களை சிறுவர்களைப் போல மனநிலையை ஞாபகப்படுத்துகிறது". என்று குறிப்பிட்டார்.

விழிப்புணர்வு அரங்கு

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் விழிப்புணர்வு நாடகங்களும் மேடையேறின. அதில் ஒரு நாடகம் 'இது கூத்தல் நிஜம்'. இது பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் தொடர்பான நாடகம்.

பார்வையாளர்களின் பங்களிப்பை நாடி நின்ற 'இது கூத்தல் நிஜம்' என்ற நாடகம். பார்வையாளர்களின் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுக் கொண்டது.

இது கதைசொல்லல் பாணியைக் கொண்ட மூன்று கட்டங்களைக் கொண்ட நாடகம். ஒரு எடுத்துரைஞர் நாடகத்தின் இடையிடையே தோன்றி நடந்து முடிந்த காட்சிகள் தொடர்பான பார்வையாளர்களின் துலங்கல்களை வெளிப்படுத்துமாறு கேட்பார். அதன் வழி நாடகம் எத்திசை நோக்கி செல்ல வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்படும். தேவையான நேரத்தில் பிரதான பாத்திரத்திற்கு உதவுமாறு எடுத்துரைஞர் கேட்டுக்கொள்வார். இங்கு எடுத்துரைஞர் பார்வையாளர் பங்களிப்பை ஊக்கப்படுத்தப்பவராக கருத்தாடல்களை கலந்துரையாடல்களைத் தூண்டுவவராக வழிப்படுத்துபவராகக் காணப்படுவார்.

வன்னியில் யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து நீண்ட நாட்களின் பின்னர் மீள்குடியேறி இருக்கின்ற குடும்பங்களில் பெண்களுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் பாதுகாப்பில்லை என்ற நிலைமை காணப்படுகிறது. இந்தக் கதைப்பொருளை கொண்டு; நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

யுத்தத்தினால் தனது ஒரு காலை இழந்த கணவன் வீட்டின் பொருளாதாரத் தேவைக்காக வேலைக்குச் செல்கின்ற மனைவி அவர்களின் கட்டிளமைப் பருவத்தை நெருங்குகின்ற ஒரே மகள் இவர்களை மையப்படுத்தியதாகவே கதை நகர்கிறது. வீட்டுள் நுழையும் இனம் தெரியாதோர் பெண்பிள்ளையை வன்முறைக்குள்ளாக்க முயற்சிப்பது, புதிதாக கவர்ச்சிகரமாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்ற வேலைதளங்களில் இணைகின்ற பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பாலியல்ரீதியான துன்புறுத்தல்கள். குடும்பத்தலைவர்களான ஆண்கள் போதைக்கு அடிமையாக்கப்படுதல் இதனால் குடும்பங்கள் சிதைதல் போன்ற பல பிரச்சினைகள் இதில் பேசப்பட்டன. நாடகத்துக்குள் நாடகமாக பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதத்தின் துகிலுரிதல் காட்சி இணைக்கப்பட்டது. இது ஒரு விழிப்புணர்வு சார்ந்த கருத்துப்பரிமாற்றத்துக்கான களமாக அமைந்தாலும் நாடகம் என்ற எதிர்பார்ப்போடு வரும் பார்வையாளர்களை திருப்திப்படுத்தும் அம்சங்களையும் கொண்டிருந்தது எனலாம். 'இது கூத்தல் நிஜம்' நாடகம் வன்னியில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதன்மூலம் பெண்கள் வன்முறைக்கெதிரான விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்த முடிந்தது.

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் மேடையேறிய இந்த நாடகத்தைப் பார்த்த திருமதி. காமனி ஜதீசன் கருத்து பார்வையாளர்கள் மீது நாடகம் செலுத்திய தாக்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

"பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை இன்று உலகில் நடக்கும் பெரும் வன்முறைச் சம்பவமாகும். இது பார்வையாளர்களை மிக நடுங்க வைத்த நாடகமாகும். இதில் பங்குபற்றலாம் என எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. நிச்சயமாக இதில் எனது பங்களிப்பு இருந்திருக்கும் மனிதாபிமானம் மிக்க எவரும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களுக்கு அனுமதிக்க முடியாது. பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்தது".

முடிவுரை

"தொலைக்காட்சி தொடரை விட்டு பலரை சிறுது காலம் நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவை காண வைத்திருக்கும்." இது நாடக விழாவில் பங்குகொண்ட சு. முரளிதரனின் பதிவாகும். நல்லூர் நாடகத் திருவிழா மகிழ்வளிப்புக்களமாகவோ வெறும் கலைச்செயற்பாடாகவோ மட்டும் நோக்கப்படத்தக்கதல்ல அது சமூகப்பெறுமானம் உடையது என்பது பலரதும் கருத்துக்கள் பறைசாற்றுகின்றன. சமூகத்திலுள்ள முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி பலருடைய சிந்தனைகளையும் இந்த நாடக விழா தூண்டிவிட்டுள்ளது. சமூகத்தின் ஆழமான வடுக்களும் துன்பங்களின் அனுபவப் படிமங்களும் நாடகங்களின் ஊடாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது போலும். சமூக யதார்த்த காட்சி வடிவில் பிரதிபலித்துள்ளது. நாடகங்களின் மூலம் சமூக பிறழ்வுகளையும் பலவகையான பிரச்சினைகளையும் சுட்டிக்காட்ட முடியும். தன்னம்பிக்கையைப் பெறமுடியும் என்ற சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்ற மக்கள் மனங்களை நாடகம் தட்டி எழுப்ப முடியும் என்ற நம்பிக்கை பிறந்துள்ளது. 'செந்நிலம் வேண்டும் எம்நிலம் வேண்டும்' என்று வேடதாரிகள் நாடகத்தில் குறிப்பிடும் போது பலர் உணர்வுத்

தூண்டலைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். கலை காலமறிந்து காலத்துக்கு தேவையான கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று பார்ப்போர் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதனைச் செய்கின்ற போது பாராட்டுகிறார்கள். அது நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் நடக்கிறது. ‘அரங்கு மானுடத்தை உயிர்ப்பிக்கிறது’ என்பதை தொட்டுணர இந்த நாடகத்திருவிழா நாடகங்கள் வாய்ப்பளித்தது எனலாம். இதனால் அரங்கச் செயல் இயக்கத்தில் தம்மை இணைக்க பலர் பேராவல் கொண்டுள்ளனர். அதனை தொடர்ச்சியாக அவதானிக்க தலைப்படுகிறார். நாடகம் சமூகத்தின் குறுக்கு வெட்டு முகம், சமூகக் கண்ணாடி என்பதை இந்த விழா மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. “உண்மையில் நாடகக்கலை இன்று குறைவடைந்து வருகிறது. அதனை மாற்றும் முகமாக செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் செயற்பட்டு வருவது மிகவும் மகிழ்வான விடயமாகும். நாடகமானது மனிதனது வாழ்வைப் பக்குவப்படுத்துகின்றது. நல்ல கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது.” இது கே. விஜயகுமாரின் பதிவாகும். ஆ. சத்தியமூர்த்தியின் கருத்து நல்லூர் நாடகத் திருவிழா தொடர்பான நிறைவான கருத்தாக அமையும் என்று நிலைக்கிறேன். “திருவிழா காலத்து நிகழ்வில் மக்களை கவர்வது ஆரம்பமாக இருந்தாலும் வெறும் திருவிழா காலத்து பொழுதுபோக்காக இன்றி கலையை கலைக்காக மட்டுமன்றி மக்களின் தேவைக்காகவும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான ஆற்றல் செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்திற்கு உண்டு என்பதனை இனங்காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

References

- Blatner, A., Wiener, D.J., (2007) Interactive and Improvisational Drama: Varieties of Applied Theatre and Performance, iUniverse Inc, New York
- Boal, A., Epstein, S., (1990) The Cop in the Head: Three Hypotheses, TDR (1988-), 34(3), 35-42. <https://doi.org/10.2307/1146067>
- Bower, G.H., Black, J.B., Turner, T.J., (1979) Scripts in Memory for Text, Cognitive Psychology, 11(2), 177-220. [https://doi.org/10.1016/0010-0285\(79\)90009-4](https://doi.org/10.1016/0010-0285(79)90009-4)
- Freire, P., (1970) Pedagogy of the Oppressive (MB Ramos, Trans.), Continuum, New York.
- Kerry, T., (2000), Using drama as a tool for educating young people about accessing health services – a comparison of two approaches, Health Education, 100(4) 168-174. <https://doi.org/10.1108/09654280010332340>
- Langellier, K.M., (1999) Personal Narrative, Performance, Performativity: Two or Three Things I Know for Sure, Text and Performance Quarterly, 19(2), 125-144. <https://doi.org/10.1080/10462939909366255>
- Langley, D., (2006) An Introduction to Dramatherapy. University of Plymouth, Sage Publications, UK
- Mackey, S., Cooper, S. (2000), Drama and Theatre Studies, Nelson Thornes, London.
- Thevananth, T., (2020) Human Rights and Theater Communication in Post-war Sri Lanka, Human Rights Education in Asia-Pacific, 10, 201-238.
- Wilson, E., Brett, J., & Rice, S. 1994. “Bodies in public and private” in Jane Brett and Sally Rice, editors, Public Bodies– Private State: New Views on Photography, Representation and Gender, Manchester University Press, Manchester.

Funding: No funding was received for conducting this study

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License